

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

125. De utilissima consideratione mortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

DE MORTE, MATERIA ORATIONIS.

*De utilissima consideratione
Mortis.*

PUNCTVM CXXV.

EX hac consideratione divi-
tia, & thesauri. Quasi effo-
dientes thesaurum, gaudent
que vehementer, cum inve-
nerint sepulcrum; nam ut
ait Gregor. antiqui suos

mortuos cum divitiis obruebant.

Venit Iosaphat, & omnis populus cum eo ad
detrahenda spolia mortuorum, inveneruntque
insep. cadavera variam suppollestilem, vestes
quoque, & vasa pretiosissima, & diripuerunt,
ita ut omnia portare non possent pra pra da ma-
gnitudine. Dives nimirum efficitur, qui
mortem considerat. Naves autem onu-
stae Salomoni veniebant ex Ophir. No-
stin quid sibi velit Ophir? Hebr. Cims,
Opulentissima nimirum regio, mortis
memoria, unde considerationis ligone
excavantur thesauri divini amoris, evul-
sionis affectuum, &c.

Mortis cogitatio animum a terrenis
evellit. Nec ponit ibi tentoria Arabs. Lo-
quitur de Babylonia, & ait, Arabem ibi
haud tentoria positurum. Non satis per-
cipio, quid hoc sibi velit. Si diceret, in
Hierusalem, utique intelligerem: sed in
Babylonia! Quid sibi vult Arabs? D.
Hieron. Arabs occidentalis, occasum con-
Speranza Scriptura selecta.

A siderans: hic certe tentoria non figit in
Babylonia terrenorum affectuum.

D Petrus: *Velox est depositio tabernaculi
mei, id est, facilis, & expedita est deposi-
tio tabernaculi mei. q. d. Iam de morte
sermonem audivi, non curo hic amplius
figere tabernacula.*

B Hinc Abraham nunquam tabernacula
fixit, quia oculus in sepulcrum defixit,
quod & solum possidere voluit. *Date mi-
hi jus sepulcri. Quod hoc loco notandum
est: voluerunt illi sepulcrum donare: at
ille noluit; sed jus quaesivit ab Ephron,
quod est pulvis, ut pulveris solum jus ha-
beret. Et appendit pecuniam quadringentos
scelos argenti probata moneta publicae. Sept.
Septuag. Quadringentos scelos argenteos transsumes per Chald.
mercatores. Chald. Quadringentos scelos ar-
genti, quod recipiebatur pro mercimoniis in
unaquaque provincia. Mirum, quid tam
exacte de qualitate pecuniae? Quid dare-
tur intelligi, meliorem pecuniam non in
aedificiis, sed in sepulcro, aeterna domo,
locandam: nam haec praesertim possessio,
& haereditas ab omnibus aliis rebus nos
exhaeredit, & a possessione divellit.*

C quod est pulvis, ut pulveris solum jus ha-
beret. Et appendit pecuniam quadringentos
scelos argenti probata moneta publicae. Sept.
Septuag. Quadringentos scelos argenteos transsumes per Chald.
mercatores. Chald. Quadringentos scelos ar-
genti, quod recipiebatur pro mercimoniis in
unaquaque provincia. Mirum, quid tam
exacte de qualitate pecuniae? Quid dare-
tur intelligi, meliorem pecuniam non in
aedificiis, sed in sepulcro, aeterna domo,
locandam: nam haec praesertim possessio,
& haereditas ab omnibus aliis rebus nos
exhaeredit, & a possessione divellit.

E Hinc illi, qui, ut ait Procop. carnalia
sectabantur, ab Aegypto exitum vasa au-
rea, & argentea acceperunt: at Moyses
nec aurum quidem tetigit. Unde? *Tulit
autem Moyses ossa Ioseph; quod, scilicet, ani-
mum a terrenis evelleret. Et observan-
dum, quod aliqui Patres referunt, in ex-
itu illo iter facienti populo Arcam foede-
ris praecessisse, & sepulcrum hoc, in quo
erant ossa Ioseph, subsecutum extremum*

Ccc exer-

Job. 3.

2. Par. 20.

3. Reg. 9.

Hebr.
Mortis memo-
ria regio per-
opulenta.

Isai. 13.

D. Hier. ex

Hebr.

Animum a

terrenis evellit

2. Petr. 1.

Genes. 23.

Abraham cur

nunquam ta-

bernacula fixit

Hebr.

Sept. Septuag.

Chald.

Cur jus sepul-
chri moneta
probat a emit.

Exod. 13.

exercitum fuisse. Sicque in anteriori A parte exercitus Arca, in posteriori verò sepulcrum erat, quò nimirum exercitus ille, non minus à lege, quàm à morte quasi repagulis teneretur.

O quam utilis nobis hæc cogitatio! *Eeck. 7.* Ecclesiastes. *Melius est ire ad domum luctus, quàm ad domum convivii: in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & vivens cogitat, quid futurum sit.* vel *Got.* *Chald.* *Qui iriverit ad domum luctus, vir iustus, sedebit, & ponet in corde suo loquelus mortis, & si est in ipso quidquam mali, deponet illud, & convertet in poenitentia.* Hebr. solum sic emphatice: *Et vivens cogitat quod in hunc locum Pineda explicat definitum, ac intentum animum detinebit.*

O quam desirum tenet! In 2. Reg. mortuo Amasi, *ad opus eadaver, ut dicit facer Textus, subsistebat omnis populus ad videndum eum, & aliqui stabant iuxta eadaver, dicentes: Ecce, qui esse voluit pro Ioab comes Davit, &c.* Osi iuxta eadaver & nos subsisteremus!

Psal. 72. Malum est, Fratres mei, non commoveri, aut aliquem de morte sensum non habere. *Zelus super iniquos, pacem peccatorum videns, quia non est respectus mortis eorum.* D. Hier. *Quia non recogitant de morte.* Alii: *Quod non turbentur propter diem mortis.*

Thren. 1. Ex mortis oblivione omnia mala. *Sordes eius. Quæ? Omnes in genere, nullâ exceptâ, in pedibus eius. Vnde? Nec est recordata finis sui Sept. Novissimorum suorum.*

Prov. 14. *Chald.* *Mortem cogitans, non ferè iustus quod moriturus est, iustus est.*

Cli. grad. 6. Ille apud Climacum, qui brevi se celura per annos duodecim mancipaverat, huic uni præsertim meditationi intentus, hinc tandem migraturus hoc solum ait: Indulgere mihi. Nemo memoriam mortis noscens, poterit aliquando peccare.

Iob. 3. *Ibi impij cessaverunt à tumultu, &c.* Melius est ergo ire ad domum luctus. Reddit rationem Hier. quasi paraphrasticè: quia ibi recordatione conditionis nostræ, &

fragilitatis humanæ ex præsentia cadaveris commovemur.

O utilissimam mortis consideratione! *Mortis consideratio inimicitias extinguat.* Hæc est, Fratres, quæ rancorem ab inimicorum cordibus divellit, & gratiam conciliat. Mille modis aliquos conciliare conatus es nec potuisti: inter hæc sola cogitatio, ut mox conciliat! *Eeck. 28.* Memento novissimorum, & desine inimicari idem quod, desines inimicari. Cum zelo justitiæ aliqua fortasse passio irreperat in animum David, unde Absalom videre volebat, sed ecce ad illud: *Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur super terram, ait Rex ad Ioab. Ecce placatus feci verbum tuum.* *2. Reg. 14. 1. Reg. 26.*

Quid est, quòd ipsemet David tam facile, vel oblata occasione, abstinuit à cæde Saul? *Chryf.* homil. de David, & Saul: Cum David videret Saulem immobilem, utque quicquam posse facere, eum suo animo ita loquutus est: *Vbi nunc ille furor? ubi technæ? ubi tot insidie? Abierunt omnia illa, perieruntq; exigui somni incursum. Iacerat alligatus Rex, cum nihil horum non cogitaverimus, nec perfecimus. Conspiciebat illum dormientem, ac de morte omnibus communi philosophabatur. Somnus nihil aliud est, quàm mors temporaria, & unius diei intentus. Sic hostem in potestatem suam accepit, & Deum erga se benevolentiorum reddidit.* *Davidem à cæde Saulis abstinuit.* *Somnus mors temporaria.*

Intelligit communis hostis, quantum hinc utilitatis obveniat id eodem memoria ut hæc ex idat cogitatio, pro vitibus eodem natum. *Dan. 2.* Viderat somnium, quòd mortis similitudinem præferbat, arboris excidendæ, Nabuchodonosor: manè fieri non potuit, ut reminisceretur. *Theod.* divina providentiâ hæc somni recordatio adompta, ut ab amico suo Propheta somnium patefieret. *Nicol. de Lyra,* ex terrore, inquit, insolite visionis phantasmata sunt facta confusa, & sic non remansit memoria visionis distincta. *Vnde habent Sept. Somnium, & obstupuit spiritus meus.* Sed cur non etiam opera Diaboli somnium hoc excidisse credatur? *1. Reg. 6.*

Dicit id Orig. clarissime in eo, quod circa Arcam accidit Philisthæis: *Ibani in 16. in 2. 2. directum Num.*

directum uacca, & non declinabant, neque ad dextram, neque ad sinistram, &c. usque ad verminos Bethsames. Quis hæc animalia ducebat? quis crederet, bubulcos, ac ductores fuisse Demones, quod percimuerint Arcæ Domini virtutem, qua affligebantur, & puniebatur Allophili, & quod cultus destrueretur? unde Arcam, eisi in birio positam, ut inquit Iosephus, tam recta dixerunt, ut quamprimùm ab eorū finibus eduxerint, ne scilicet ex tot moribus mortem animis conciperent, qua conceptâ converterentur.

Tob. 6.

Malorum Angelorum est mortis cogitationem auferre, ut bonorum, inferre. Hinc Angelus cum Tobia in prima mansione dicitur constitisse juxta fluvium Tigris: Et mansit prima mansione juxta fluvium Tigris. Interlin. Decursum mortalitatis. Prima mansio ejus, qui Angelum socium habet in via, per quam ad caelestem patriam regrediatur, est mortis memoria: hic juvenis debet consistere in prima mansione: hic primùm immorari, qui relinquit paternam domum, carnalem vitam, instituitque angelicam conversionem, scilicet in decursu mortalitatis; hoc est, in consideratione citissimæ, certissimæque mortis.

Interlin. ex Hobr.

Mortis recordatio prima mansio petentis calum.

Hic, hic immoretur juvenis, qui vult in virtute adolere, ac proficere: hic certe sapientiam perdisset. Sapientia ubi invenitur? Trahitur sapientia de oculis, hoc est, à cadaveribus in sepulcris abditis. In domo figuli deficitur sapientia, cujus initium est timor Domini.

Iob. 2. 8.

Ut in horum persona cœperat proficere Iob! ut timorem conceperat! ut conversionem accelerabat! Cur non tollis peccatum meum, & quare non auferis iniquitatem meam? Quæ celeritas hæc, ô Iob? & unde? Ecce nunc in pulvere dormiam.

Iob. 7.

Sed ut melius utilitates jam ex hac consideratione collectas, & quæ adhuc colligi possunt, digeramus, ad sua illas capita redigamus.

1. Ioan. 2.

D. Ioan. Quicquid est in mundo, concupiscentia carnis est, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ. Et mors de omnibus triumphat, de avaritia, superbia, & luxu-

ria. In cuius rei signum habes juvenem Naim in porta civitatis. Erat hic juvenis, en luxuria: in Naim, quod est, juxta Hieron. pulcher, en superbia. Sequitur superbia formam. In porta civitatis, ubi tribunalia, en avaritia. Moïsi sinit avaritiam, superbiam, & luxuriam.

Luc. 7. Hebr.

Statuam Nabuchodonosor, cujus caput erat aureum, id est, superbia, pectus argenteum, hoc est, avaritia, crura, ac pedes fictiles, ac lutei, hi sunt luxuria, quid contrivit, ac in pulverem redegit? lapis mortis.

Dan. 1.

Annon caput aureum, caput tumidum, superbia elatum conterit mors? Quis arguet coram eo viam ejus, & qua fecit, quis reddet ei? Videre est illic juvenem illum superbum, elatum, impudentem, lascivientem: Quis arguet coram eo viam ejus? vel, quis arguet in faciem ejus? aut ex Pagnino: Quis nunciabat coram eo viam ejus malam? Quis audebit corripere? Cave. Sed quid? Huic remedium nullum? Hoc, inquit Iob: Ipse ad sepulchra ducetur, & in congerie mortuorum vigilabit. Efficacissimum id sanè erit, si ab aliquo manu ducatur in campum Sennaar, Heb. Factoris. Si in congerie mortuorum vigilabit. Ad pulverem fessimabit: hoc est, quod vel juvenis ad cinerem, pulveremque volabit. Idem: Si in tumultu jugiter manebit. Cajet. Super acervum continuabit: intentâ scilicet, ac persistenti cura, ac meditatione mortem cogitabit, ut caput mox inclinabit! ut saltum deponet! ut monita salutis excipiet!

Iob. 21.

Mors superbia tumidos conprimit.

Alii.

Pagnin.

Pagnin.

In aures ejusdam ex istis fugiens suffuravit quidam: Sub te sternetur timea, & operimentum tuum erunt vermes. Ut his audicis mutatus est! ut aliud mox vivendi genus instituit!

Isai. 14.

O mortem, ut ex unguibus, ac radicibus superbiæ evellis! Mox ut ille ex se vermes scaturire conspexit, cti pauld an- re, ut dicit sacer Machabæorum Text. 2. Mach. 3. Sydera cali contingere se arbitraretur, ad agnitionem sui veniens exclamavit: Iustum est subditum esse Deo, & mortalem non parva Deo sentire. Ut alas dimisit, qui ad sydera volavit!

Elatos An- tiochi spiritus deiecit.

Text. 2. Mach. 3.

Rex ille Babyloniz, ut diximus, in A. quantum fastigium superbiæ, ne dicam, dementiæ pervenit? voluit, ut Deus, miles adorari.

Et Nabuchodonosorem sibi restituit.
Dan. 4.

Ad superbiam hanc comprimendam, quid facti opus fuit? Fœnum quasi bos comedit. Fœnum? fœnum, quod ubi bene ruminavit: Oculos, inquit, ad caelum levavi, & sensus meus redditus est mihi. Altissimo benedixi, & viventem in sempiternum laudavi.

Ezech. 18.

Ad deprimendam Regis Tyri superbi-
biam hoc præcipue: Producam ignem de medio tui, & dabo te in cinerem. Hic cinis. Fratres, hic caput erectum inclinat, dum cinerem nos esse declarat. Non apponat ultra magnificare se homo super terram. Hier. ex Hebr. Non apponat ultra magnificare se homo de terra. Isai 30. *Egyptus frustra, & vanè auxiliabitur: superbia tantum est, quiesce.* Hebr. *Bulla tantum est.* Homo bulla: superbia est bulla.

Psal. 9.
Hebr.
Isai. 30.

Psal. 72.

Non est respectus mortuorum, vel cum Hieron. Non cogitat de morte sua, ideo tenuit eos superbia, ex consequenti: ut contra destructione consequenti: Ideo non tenuit eos superbia, quia cogitaverunt de morte sua.

Isai. 28.

Va corona superbia, ebrius Ephraim, & flori decidenti. q. d. ideo superbi, quia florem decidentem se non considerant, quod declarant: Perennisimus fœdus cum morte, & cum Inferno fecimus pactum. Flagellum inundans, cum transierit, non tenet super nos.

Superbia iure est stultitia.

Vbi cum superbia notare est stultitiam, semper enim superbia stulti ia iuncta est. Mortem vocant flagellum inundans: q. d. Scimus mortem esse generale diluvium, sed blandiuntur sibi: Non veniet super nos, & ideo in sua superbia persistant.

Isai. 29.
Græc.

Hinc apud eundem Prophetam, volens Deus cujusdam superbiæ retundere: Circundabo, inquit, quasi spheram in circuitu tuo, & iacuum contra te aggerem, aut Græc. pulverem. Quid inde? Humiliaberis, & de humo audietur eloquium tuum.

2. Cor. 12.
2. Cor. 15.

O potentissimum ad se comprimendū remedium! Raptus fuit Apost. ad tertium caelum, & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Paule mi, non superbis? non gloriaris? Non: quin ego

sum minimus Apostolorum, & non sum dignus vocari Apostolus. Unde hæc tanta humilitas? Quotidie morimur. Mors operatur in nobis.

Mortis consideratio S. Pauli humilem conferavit.
Iob. 16.

Job: Ego ille quondam opulentus, repente contritus sum. Sed ne de patientia in adversis, & de victoriis, quas referebar, extolleretur, sedens in sterquilinio testa saniem radebat. Vbi divinè more suo Greg. Luto tergebat lutum. Testa saniem radebat, ut semetipsum & in figmento considerans, etiam de extorsione vulneris sumeret curam mentis. Qui bene in sterquilinio ponebat corpus, ut ex terrâ assumpta quæ esset carnis substantia, bene proficiens, perpenderet animus. In sterquilinio ponebat corpus, ut etiam ex loci foetore caperet, quod festivè corpus ad foetorem rediret.

Iob. 2.
Orig. ibid.

Iussit in Levit. Deus, locum cinerum, in quem immolatarum avium plumæ congeriebantur, fieri ad Orientem. Duo hic notanda: locus procienda: plumæ, in quo cineres: & hic ad Orientem. Utrobique mysteria. Qui volat nimirum super se, seseque extollit, superbiendo de divitiis, honoribus, &c. proiciat has plumas in cinerem, & statim submittet alas, & ad iastat leonæ illius, evulsis alis, quasi homo stabit, tractabit ut homo, &c. Præterea locus hæc erat ad Orientem, quò intelligamus, cinerem semper ob oculos, non verò a tergo versari debere. Hic verè cogit, explicatam oculatarum plumarum pompam contrahere, ac submittere, qui sine hac consideratione nimum caudas nostras ad morem pavonum expandimus.

Iob cur in sterquilinio declinavit.

Levit. 1.

Dan. 7.

Andeo dicere, dum mortis cogitationem haberimus, nihil nos effere inaniter poterit.

Psal. 81.

Ego dixi: Dii estis, & filii Excelsi omnes. Propheta mi, quid loqueris? Superbire nos facies divinis hæc titulis, ac honoribus. Quondam Alexander Divinus ab assentatoribus appellatus est, & summopere est elatus. Non, non, inquit David, haud superbiæ periculum: Ego dixi, Dii estis, & filii Excelsi omnes, vos autem sicut homines moriemini. q. d. Alas demittite, & rotam, more pavonum variarum pennarum.

Mortis meditatio sumentum humilitatis.

tum.

nam fulgore conspicuam deponite, quia A
Dii estis, sed Dii mortales.

Ostendit Deus Iosepho suae futurae
celitudinis signa, Solem, Lunam, stellas
eum adorantes. Sic & manipulos stan-
tes, &c. Sed norate in his omnibus signis
celitudinis, signa humilitatis. Sol, Lu-
na, & stella, ut splendent, hieroglyphica
sunt celitudinis, ac splendoris, sed qua-
tenus occidunt, dejectionis, & occasus:
sic manipuli adorabant manipulum, quod B
sektionis, ac falsis recordaretur, & in fu-
tura celitudine inter eos splendores, oc-
casus memoria numquam excideret. Sic,
sic Magnates de se humiliter sentiunt,
dum finem omnium celitudinum reco-
lunt falsam mortis.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum.
Sept. Ego dixi: In sublimitate dierum meo-
rum vadam ad portas Inferi. Alii: ad por-
tas sepulchri. Ut hac cogitatione sublimitate C
tium demisit alas!

Hoc sibi voluerunt Ethæi, dum sibi in
Regem Ephron elegerunt, qui interpretatus
est pulvis: quasi dicerent, non super-
bè imperabit, qui pulverem se esse me-
minerit.

Saul primus Rex super Israël, ne super-
biret, mox audivit: Hoc tibi signum, quia
iunxit te Deus in Principem: Cum abieris ho-
die à me, invenies duos viros iuxta sepulchrum D
Rachelis, in finibus Benjamin in meridie.
Quid! Electum Regem primum impin-
gere in sepulchrum jubes? & in sepulchrū
spectata, eximiaque formæ mulieris?
O si sepulchrum semper ei fuisset in men-
tis meridie, humilis profectò semper ex-
itisset! sed quoniam sepulchrum noluit
habere in meridie, habuit miser regnum
in occasu.

Nec solum à mente superbiam, sed E
etiam à corde luxuriam mors evellit.

Vna ex sanguifugis, quæ dicunt, *Affer*,
asser, luxuria est. Quomodo divellatur
sanguifuga, nostis: conspergitur cinere,
& mox divellitur. Hoc post Bacchanalia
intendit Ecclesia: divelli non potes, bi-
bis, *Affer, asser*: super caput tibi cinerem
ponit, quo te divellat. *Libera me de san-
guinibus, Deus, Deus meus, divelle me, sed*

ecce divulsus est: Quia cinerem tanquam
panem manducabam.

Excelsa, quæ erant in Ierusalem, quæ
ædificaverat Salomon. *Astaroth idolo Si-* 4. Reg. 23.
doniorum, & Chamos effensionis Moab, &
Meleon abominationi filiorum Ammon polluit
Iofias: & contrivit statuas, & succidit lu-
cos, replevitq; loca eorum ossibus mortuo-
rum. Quid hic sibi Rex voluit: Mor-
te delere amores. Erant hæc omnia Salo-
monis amorum idola, quæ ferè non nisi,
morte tolluntur. Marmoream Veneris
statuam posuerunt illi ad tollendam
mortis Christi memoriam: sic & mors
superposita Venerem tollit.

Ob id, inquit Procopius, mortuum Deut. 34.
Moysen in monte Nebo transferri iussit Procop. 10.
Deus ab Angelis in vallem Moab, contra
Phogor, ut imposturam scilicet hujus
impudicissimi idoli corrigeret, atq; fræn-
naret. Colebant ibi idolum libidinis, sit
ibi sepulchrum Moysis, inquit Deus, ut
mors coërceat libidinem: nihil enim ef-
ficacius ad eam rem mortui reconditi
memoriæ: mors etenim ob oculos posita
compefcit luxuriam.

Acerissima carnis tentatio Iobi: Con-
vulneravit lumbos meos. At quid fecisti, Iob. 16.
ut peiseres, ac vinceres? Operui, inquit,
cinere carnem meam.

David: Non timebo, quia faciat mihi ca- P. sal. 55.
ra. Vnde hæc fiducia? Ab altitudine diet
timebo.

Ad juvenem lascivientem ut efficax il-
lud! Vide vias tuas in convulle. Sept. In Jerem. 2.
sepulchro. D. Hieron. In sepulchro multi-
tudinis. Ut nauseabundus, ut obrurato Hieron.
naso inquires: *Hæcine est illa Iezabel, quam* 4. Reg. 9.
hactenus deperivi?

Hoc idem pharmacum adhibuisse di-
citur senex quidam in Vitis Parrum, ut In Vit. Pat.
juveni cuidam carnis tentationibus la- p. 2. l. de fornic.
boranti afferret medelam. Etenim scisci-
tanti: Qui facio, Pater, quia occidit me
sordida cogitatio? respondit: Mulier,
quando vult ablactare filium suum, ama-
rum aliquid superungit uberibus suis, &
cum venerit infans ex consuetudine su-
gere lac, sentiens amaritudinem, refugit.
Mitte ergo & tu in cogitatione tua ama-
ritudinem.

Gen. 37.

Isai. 38.
Septuag.
Alii.

Gen. 23.
Hebr.

u. Reg. 10.

Humilens ser-
vare Saulam
potuisset, ut ne-
glecta fuisset.

Mortis medi-
tatio curatrix
libidinis.

ritudinem. Cui Frater: Et quæ est amaritudo? Dixit ei senex: Cogitatio mortis. O pharmacum efficacius adversus luxuriam! Ira est, Fratres.

Pleriq; capiuntur carnali amore, quia non considerant, idolum illud, quod mi-
Sap. 13. feri adorant, cinerem mori futurum. Hæc erat eorum vanitas, qui fabricantes ex eodem ligno idolum, partem cinerem faciebant, partem venerabantur. *Cur insipiens adoravit illud, pars ejus cinis est.* B q. d. Iam mater, aut pater Solis hujus, ante quem curvas omnium tuorum affectuum genu, cinis est. *Vel pars ejus cinis est, corpus nimirum in cinerem reverfurum, & veneraris? Sculptile, & conflatile ponam sepulchrum, hoc est, idolum hoc, quod adoras, mors tua erit.*

Hinc, Fratres mei, tot incontinentiæ, abominationes, ac immunditiæ, quia cū illis, quos abominandos vidit Ezechiel, C terga vertimus ad occidentem, & apertis oculis aspicimus Orientem.

Tandem mors avaritiæ eradicat. Pluries in mente illud revolui, unde Ægyptii tam facile tot vasa aurea, & argentea filiis Israël, vel cum fugæ suspicionem mutaverint. Mirum certe, quidquid filii Israël voluerunt, acceperunt: quodque magis mirandum est, post obtentam facultatem eundi. Quid à talium D rerum amore tam valide eos divulerat? Certè hoc: quisq; domi mortuum habebat Mortuum? qui vult accipiat.

Et hinc duodecim exploratores à Moyse missi, nemine contradicente, totam terram Chanaan exploraverunt, quia tunc mors cum peste grassabatur, ideo illi liberè totam terram lustrare, ac explorare potuerunt: sed abas duo solum à Iosue missi adeo infudarunt, ut vitam ibi penè reliquerint, tunc scilicet ibi morte non vexabantur.

Cum Syri, tempore Elisei, perterriti, Samaritæ obsidionem exoluissent, timore mortis dereliquerunt tentoria, fugientesque proiecerunt vasa, argentum, & aurum, & vestes.

O quam verum, quod inquit Hieron. Facile contemnit omnia, qui se cogitat esse moriturum!

Mira historia in primo Machab. Alexander ille, qui pro alio obtinendo mundo 1. Mach. 1. plorabat, & propterea Interfecit Reges terre, & siluit terra à facie ejus, ut cognovit, quia moveretur, & divisit servus suis regna, cum adhuc viveret. Nota, & pondera: Cùm adhuc viveret, ut intelligas, quod ad hanc solam mortis cogitationem mundos centum, si habuisset, penitus reliquisset.

Hac consideratione Salvator voluit simul, & semel cæco illi nato visum restituere, ut cuncta videret, & cuncta hæc tamen visibilia contemneret: ideo luto usus est, quod super oculos ejus posuit, ut omnia illi lutescerent, inquit Irenæus, sicque, ut lutea, omnia contemneret. Ioan. 9. Christus cur luto cæcum curavit. S. Iren.

De brevitate hujus vitæ, & quàm cito mors veniat.

PUNCTVM CXXVI.

Deus, vitam meam annunciarvi tibi. Psal. 55. Hebr. Deus fugam meam annunciarvi tibi. Adeo brevis est vita, ut non tam sit vita, quàm fuga. Vicia præsens est fuga.

In laboribus à juventute mea. Heb. Expirans sum à juventute mea. Metim Hebraicè, vita, sed cum puncto. Metim, Hebraicè mors, at sine puncto. Quid ergo inter est inter vitam, & mortum, nisi punctum. Vitam à morte punctum discernit. Sap. 5. Nasci, & mori continua sunt.

Et nos nati, continuo desinimus esse. Continuo, inquit, hoc est, vix vitam attingimus, cum subito vitam cum morte communicavimus.

Psalmo nono titulus: Pro oculis filii. Psal. 9. Alii: De florida azate filii. Symmac. de morte filii. Theodoretas ibidem. Concordiis Symmac. me omnes. q. d. Eadem est ætas florida, seu infantia, & mors.

Flores apparuerunt in terra nostra. Mox: Cant. 2. Tempus putationis advenit. Egredietur virgo Isa. 11, de radice Jesse, & flos, & c. sed protinus: Et erit sepulchrum ejus gloriosum: quò vide licet